

SLOVESNOST PRVEGA SVETEGA OBHAJILA - besedila

Uvod

DRAGI JEZUS, NAŠ PRIJATELJ,
K TEBI DANES PRIŠLI SMO,
DA TE V SVOJA SRCA MALA
PRVIČ VREDNO PREJMEMO.

DANES SE V ŽIVLJENJU NAŠEM
NEKAJ NOVEGA GODI,
KO SMO PRVIČ TVOJI GOSTJE
TU PRI MIZI ANGELSKI.

TODA, GLEJTE, NISMO SAMI,
TAM STA OČKA, MAMICA,
KI SE Z NAMI VESELITA,
SKUPAJ Z NAMI MOLITA.

DA NA POTI BI ŽIVLJENJA
VEDNO ZVESTI MI BILI
IN BI K MAŠI, JEZUS, K TEBI,
ZMERAJ RADI VSI PRIŠLI.

PRIDI, DOBRI JEZUS, PRIDI,
ZBRANI VSI TE KLIČEMO
IN NAPOLNI NAŠA SRCA
S SREČO IN LJUBEZNIJO.

DANES JE V CERKVI NAŠI VESELO,
VSI MI, OTROCI, ODETI SMO V BELO.
ROŽE, OBLEKE, PESMI IN GOSTI,
SO TU ZARADI VELIKE SKRIVNOSTI.

TAM NA OLTARJU V CIBORIJU ZLATEM,
TAM ČAKA NAME HOSTIJA BELA,
V HOSTIJI JEZUS ME ČAKA IN VABI,
DA BI KONČNO V SRCE GA SPREJELA.

PRIDI, O PRIDI, NESKONČNA LJUBEZEN,
PRIDI ŽE K MENI, MOGOČNI GOSPOD,
S SABO PONESEM TE V ŠOLO, NA DELO,

V IGRO, DA VEDNO Z MENOJ BOŠ POVSOD.

☪ ☪

Vse je belo, vse je v cvetju....
Kot da svatba po župniji naši se razteza;
v dušah sreča, ...
Kakšna bo le to zaveza?

A seveda, Jezus sam že čaka nas
k sebi vabi nas in kliče nam na glas:
Le k meni, otroci hitite, jaz rad vas imam;
Če meni sledite, nebesa Vam dam.

O, le z veseljem mu sledimo.
V svoja srca ga sprejmimo
Mu zvesti ostanimo vekomaj!
To vsakdo zdaj obljubi naj.
To naših src želje so zdaj.

☪ ☪

Danes je nebo odprto,
ves umit je širni svet.
V Bogu mi in naši starši
smo kot velik božji cvet.

V prvem svetem obhajilu,
v čisti beli hostiji
Čaka dobri zvesti Jezus,
da nam milost podari.

Pridi, Jezus! Pridi, pridi,
Zemlje in neba Gospod.
Ti postani naša sreča
in naš cilj in naša pot.

☪ ☪

Kako ste srečni, svatje mali,
slovesno lica vam žare,
saj danes prvič boste dali

nedolžno Jezusu srce.

Zvonovi vam na pot donijo,
ves v cvetju diha božji hram,
nha oltarju svečice gorijo,
med njimi čaka Jezus sam.

Ko boste predenj pokleknili,
kako vas srčno bo vesel,
se najtesneje z njim združili,
kako vas vroče bo objel!

Kaj ga v presrečnem tem objemu
prosili boste, naj vam da?
In vi, kaj boste dali Njemu,
ki kralj je vašega srca?

Za ljube starše ga prosite,
ki toliko za vas skrbe;
težave svoje mu izročite,
saj On za vse najbolje ve.

Prosrite ga za Cerkev sveto,
da bi duhovnikov ji dal,
pa za duhovnega očeta,
ki k Njemu vas je pripeljal.

Kot dar najlepši izročite
mu srca v popolno last,
še priti k Njemu, obljubite,
živeti za Njegovo čast.

BODI POZDRAVLJEN

Bodi pozdravljen zlati moj dan!
Duši pripravljen rajski je stan.
K angelski mizi prvokrat grem,
v srce prejeti Jezusa smem.

Lepo je cvetje rožic polja,
sladko je petje tičic neba:

lepši in slajši Jezus je moj,
ki se bo danes sklenil z menoj.

Pridi o Jezus, rajska sladkost,
Pridi že skoraj, bodi moj gost.
Angelsko svete daj mi želje,
On, ki ga ljubim, v meni živi.

Pojte nebesa, zemlja zapoj,
v duši presrečni Jezus je moj.
Z mano molite angeli vsi,
On, ki ga ljubim, v meni živi.

Bratje, sestre,
skupaj smo prišli v cerkev to,
kot družina ob oltarju smo.

Božja nam beseda govori,
kruh in vino Kristus spremeni.

Naj poveže nas to srečanje
z Bogom in med sabo vernike.

Moli naj in poje cerkev vsa,
zdaj odprimo srca za Boga.

Nekega dne je neki človek izvedel, da prihaja k njemu sam Bog na obisk.

»K meni?« ga je zaskrbel. »V mojo hišo?«

Stekel je po vseh sobah, po stopnicah gor in dol, splezal je na streho in zdirjal v klet.
Svojo hišo je videl z drugačnimi očmi, zdaj, ko je prihajal Bog.

»Nemogoče! Ubogi jaz!« je tarnal. »Ne morem sprejeti obiska v takem stanju. Vse je umazano! Vse je polno nesnage. Tu ni primerne prostora za počitek, ni niti zraka za dihati!«

Odprl je okna in vrata.

»Bratje! Prijatelj!« je klical. »Naj mi kdo hitro pomaga pospraviti vse!«

In začel je na vso moč čistiti svojo hišo.

Skozi oblak prahu je videl nekoga, ki mu je prihajal na pomoč. V dvoje gre lažje. Vrgla sta ven nepotrebno šaro, jo zbrala na kup in zažgala. Vrgla sta se na kolena in dobro očistila vsa tla in stopnišče. Porabila sta veliko veder vode, da sta očistila vsa okna. Očistila sta tudi vso umazanijo iz najbolj skritih koticov.

»Nikoli ne bova končala!« je nergal mož.

»Končala bova!« je mirno rekel drugi.

Nadaljevala sta z delom, drug ob drugem, še ves dan. In končno, hiša je izgledala kot nova, dišala je po čistoči.

Ko se je stemnilo, sta šla v kuhinjo in pripravila mizo.

»Zdaj,« je rekel mož, »lahko pride moj Obiskovalec! Zdaj lahko pride Bog. Le kje se mudi?«

»Sem že tukaj!« je rekel Drugi in se usedel za mizo. »Usedi se in jej z menoj!«